Η ειρήνη (Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Αυγούστου, 2022

Ὅλοι ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνη, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν πῶς νὰ τὴν ἀποκτήσουν . Ὁ Μέγας Παΐσιος κυριεύθηκε ἀπὸ θυμὸ καὶ παρακάλεσε τὸν Κύριο νὰ τὸν ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ πάθος αὐτό. Ὁ Κύριος ἐμφανίστηκε σὲ αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε· «Παΐσιε, ἂν θέλεις νὰ μὴν ὀργίζεσαι, μὴν ἐπιθυμεῖς τίποτε, μὴν κρίνεις καὶ μὴ μισήσεις κανένα καὶ θὰ ἔχεις τὴν εἰρήνη». Ἔτσι **κάθε ἄνθρωπος ποὺ κόβει τὸ θέλημά του μπροστὰ στὸν Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους, θὰ εἶναι πάντα εἰρηνικὸς στὴν ψυχή. Ὅποιος ὅμως ἀγαπᾶ νὰ κάνει τὸ θέλημά του, αὐτὸς δὲν θὰ ἔχει εἰρήνη**.

Ψυχὴ ποὺ παραδόθηκε στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὑπομένει εὔκολα κάθε θλίψη καὶ κάθε ἀσθένεια· γιατὶ καὶ τὸν καιρὸ τῆς ἀσθένειας παραμένει στὴ θεωρία τοῦ Θεοῦ καὶ προσεύχεται· «***Κύριε, Ἐσὺ βλέπεις τὴν ἀσθένειά μου. Ἐσὺ ξέρεις πόσο ἁμαρτωλὸς καὶ ἀδύνατος εἶμαι· βοήθησέ με νὰ ὑπομένω καὶ νὰ εὐχαριστῶ τὴν ἀγαθότητά σου***». Καὶ ὁ Κύριος ἀνακουφίζει τὸν πόνο, καὶ ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται τὴν ἐγγύτητα τοῦ Θεοῦ καὶ μένει ἐν τῷ Θεῷ γεμάτη χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη.

Ἂν ἀποτύχεις σὲ κάτι, σκέψου· «*Ὁ Κύριος βλέπει τὴν καρδιά μου καὶ ἂν εἶναι θέλημά του, ὅλα θὰ εἶναι γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὸ δικό μου καὶ τῶν ἄλλων*». Ἔτσι ἡ ψυχή σου θὰ ἔχει πάντα εἰρήνη. Ἀλλὰ **ἐὰν ἀρχίζει κανεὶς νὰ παραπονεῖται**· «Αὐτὸ δὲν εἶναι καλό, ἐκεῖνο δὲν εἶναι ὅπως πρέπει», **τότε ποτὲ δὲν θὰ ὑπάρχει εἰρήνη στὴν ψυχή του, ἔστω καὶ ἂν νηστεύει καὶ προσεύχεται πολύ.**

Οἱ Ἀπόστολοι εἶχαν **παραδοθεῖ ὁλοκληρωτικὰ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μόνο ἔτσι διαφυλάσσεται ἡ εἰρήνη**. Τὸ ἴδιο καὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι Ἅγιοι ὑπέμειναν ὅλες τὶς θλίψεις **παραδομένοι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ**.

Ὁ Κύριος μᾶς ἀγαπᾶ καὶ μποροῦμε νὰ μὴ φοβόμαστε τίποτε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία· γιατὶ ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας χάνεται ἡ χάρη καὶ χωρὶς τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ ἐχθρὸς παρασύρει τὴν ψυχή, ὅπως παρασύρει ὁ ἄνεμος τὰ ξερὰ φύλλα ἢ τὸν καπνό.

Πρέπει νὰ θυμόμαστε πάντοτε ὅτι οἱ ἐχθροὶ (δαίμονες) ἔπεσαν ἀπὸ ὑπερηφάνεια καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ μᾶς σπρώξουν στὴν ἴδια πλάνη —καὶ πολλοὺς ἐξαπάτησαν. Ὁ Κύριος ὅμως εἶπε· «*Μάθετε ἀπ᾽ Ἐμοῦ τὴν* ***πραότητα καὶ τὴν ταπείνωσιν καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν***».

«*Ὦ, ἐλεῆμον Κύριε, δῶσε μας τὴν εἰρήνη σου, ὅπως ἔδωσες εἰρήνη στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους· "Εἰρήνην τὴν Ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν"*». Κύριε, δῶσε ν᾽ ἀπολαύσουμε κι ἐμεῖς τὴν εἰρήνη σου. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἔλαβαν τὴν εἰρήνη σου καὶ τὴν σκόρπισαν σὲ ὅλον τὸν κόσμο, καὶ σώζοντας τὸ λαὸ δὲν ἔχασαν τὴν εἰρήνη τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὴ δὲν ἐλαττώθηκε μέσα τους». Δοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Κύριος, γιατὶ μᾶς ἀγαπᾶ καὶ μᾶς δίνει τὴν εἰρήνη Του καὶ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πῶς νὰ διατηρήσουμε τὴν ψυχικὴ εἰρήνη μέσα στὰ σκάνδαλα τῶν ἡμερῶν μας;

Κρίνοντας κατὰ τὴν Γραφὴ καὶ τὸ χαρακτήρα τοῦ σύγχρονου κόσμου, ζοῦμε στοὺς ἔσχατους καιρούς. Ἐν τούτοις **πρέπει νὰ διαφυλάξουμε τὴν εἰρήνη τῆς ψυχῆς, γιατὶ χωρὶς αὐτὴ δὲν σώζεται κανένας**, ὅπως εἶπε ὁ μέγας εὐχέτης τῆς ῥωσικῆς γῆς, ὁ ὅσιος Σεραφεὶμ τοῦ Σαρώφ. Ὅσο ζοῦσε ὁ Ὅσιος, ὁ Κύριος φύλαγε τὴ Ῥωσία μὲ τὶς προσευχές του. Μετὰ δὲ τὸ θάνατό του ἐμφανίστηκε ἄλλος στύλος ἀπὸ τὴ γῆ ὡς τὸν οὐρανό, ὁ πατήρ Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης. Ἂς μιλήσουμε λίγο γι᾽ αὐτόν, γιατὶ εἶναι σύγχρονός μας κι ἐμεῖς τὸν εἴδαμε νὰ προσεύχεται, ἐνῶ τοὺς ἄλλους δὲν τοὺς εἴδαμε.

Θυμόμαστε ὅτι μετὰ τὴ Λειτουργία, ὅταν τοῦ ἔφεραν τὴν ἄμαξα καὶ πήγαινε νὰ καθήσει, τὸν περικύκλωσε ὁ λαὸς ζητώντας τὴν εὐλογία του. Καὶ μέσα στὸν συνωστισμὸ ἐκεῖνον ἡ ψυχή του παρέμενε ἀδιάλειπτα κοντὰ στὸν Θεὸ καὶ δὲν σκορπιζόταν, δὲν ἔχανε τὴν εἰρήνη της. Πῶς ἄραγε τὸ κατόρθωνε; Νά τὸ θέμα μας.

Τὸ κατόρθωνε αὐτό, γιατὶ ἀγαποῦσε τὸ λαὸ καὶ **δὲν ἔπαυε νὰ προσεύχεται** γι᾽ αὐτόν·

«Κύριε, δῶσε τὴν εἰρήνη σου στὸ λαό σου.
»Κύριε, δῶσε στοὺς δούλους σου τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιο, γιὰ νὰ θάλπει τὶς ψυχές τους μὲ τὴν ἀγάπη σου καὶ νὰ τοὺς ὁδηγεῖ σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια καὶ σὲ κάθε ἀγαθό.
»Κύριε, θέλω νὰ περιβάλει ἡ εἰρήνη σου ὅλο τὸν κόσμο, ποὺ τὸν ἀγάπησες ἕως τέλους καὶ ἔδωσες τὸν Μονογενή σου Υἱὸ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος δι᾽ Αὐτοῦ.

»Κύριε, δῶσε σὲ αὐτοὺς τὴ χάρη σου, ὥστε μὲ εἰρήνη καὶ ἀγάπη νὰ σὲ γνωρίσουν καὶ νὰ σὲ ἀγαπήσουν, καὶ νὰ ἀναφωνήσουν, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι στὸ Θαβώρ· 'Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι' μετὰ σοῦ».

Ἔτσι, **προσευχόμενος συνεχῶς γιὰ τὸ λαό, διατηροῦσε τὴν εἰρήνη τῆς ψυχῆς**, **ἐνῶ ἐμεῖς τὴ στερούμαστε, γιατὶ δὲν ὑπάρχει μέσα μας ἀγάπη γιὰ τὸ λαό**. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι ποθοῦσαν τὴ σωτηρία τοῦ λαοῦ καί, ὅταν βρίσκονταν ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους, προσεύχονταν διακαῶς γι᾽ αὐτούς. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς ἔδινε τὴ δύναμη ν᾽ ἀγαποῦν τὸ λαό.**Κι ἐμεῖς, ἂν δὲν ἀγαποῦμε τὸν ἀδελφό, δὲν θὰ ἔχουμε εἰρήνη**. Ἂς τὸ ἀναλογισθεῖ αὐτὸ κάθε ἄνθρωπος.

Ἂς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, γιατὶ δὲν μᾶς ἄφησε ὀρφανούς, ἀλλὰ μᾶς ἔδωσε στὴ γῆ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα διδάσκει στὴν ψυχὴ ἀνείπωτη ἀγάπη γιὰ τὸ λαὸ καὶ συμπόνια γιὰ κάθε πλανημένο. Ὁ Πατέρας σπλαγχνίστηκε τὰ «ἀπολωλότα πρόβατα» καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱό Του τὸν Μονογενὴ νὰ τὰ σώσει. Καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα διδάσκει τὴν ἴδια εὐσπλαγχνία γιὰ τοὺς πλανημένους ποὺ πορεύονται στὸν ἅδη. Ὅποιος ὅμως δὲν ἀπέκτησε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, αὐτὸς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ προσεύχεται γιὰ τοὺς ἐχθρούς.

Ὁ ὅσιος Παΐσιος ὁ Μέγας προσευχόταν γιὰ ἕνα μαθητή του ποὺ ἀρνήθηκε τὸν Χριστό. Ἐνῶ λοιπὸν προσευχόταν, τοῦ ἐμφανίστηκε ὁ Κύριος καὶ τοῦ εἶπε· «Παΐσιε, γιὰ ποιὸν παρακαλεῖς; Δὲν ξέρεις πὼς μ᾽ ἔχει ἀρνηθεῖ;». Ὁ Παΐσιος ὅμως συνέχιζε νὰ λυπᾶται τὸν μαθητή του καὶ τότε τοῦ εἶπε ὁ Κύριος· «Παΐσιε, ἔγινες ὅμοιος μ᾽ Ἐμένα στὴν ἀγάπη».

Ἔτσι ἀποκτᾶται ἡ εἰρήνη, καὶ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸν δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος.

Ἂν κάποιος προσεύχεται πολὺ καὶ νηστεύει, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀγάπη γιὰ τοὺς ἐχθρούς, ἡ ψυχή του δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει εἰρήνη . Κι ἐγὼ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ μιλῶ γι᾽ αὐτὸ μὲ βεβαιότητα, ἂν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν δίδασκε τὴν ἀγάπη αὐτή σὲ μένα.

Ψυχὴ ἁμαρτωλή, αἰχμάλωτη στὰ πάθη, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Κυρίῳ, ἔστω καὶ ἂν ἔχει ὅλα τὰ πλούτη τῆς γῆς, ἔστω καὶ ἂν βασιλεύει σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Ἂν σ᾽ ἕναν τέτοιο βασιλιά, τὴν ὥρα ποὺ διασκεδάζει σὲ συμπόσιο μὲ τοὺς πρίγκηπές του, καθισμένος στὸ θρόνο του μὲ ὅλη τὴ δόξα του, τοῦ λέγαμε ξαφνικά, «βασιλιά, σὲ λίγο πεθαίνεις», τότε ἡ ψυχή του θὰ ταραζόταν, θὰ ἔτρεμε ἀπὸ τὸ φόβο καὶ θὰ ἔβλεπε τὴν ἀδυναμία του.

Πόσοι ὅμως εἶναι φτωχοί, ἀλλὰ πλούσιοι σὲ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό, ποὺ ἂν τοὺς ἔλεγαν, «τώρα πεθαίνεις», θὰ ἀπαντοῦσαν εἰρηνικά· «Ἂς γίνει τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Ἂς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, γιατὶ μὲ θυμήθηκε καὶ θέλει νὰ μὲ πάρει ἐκεῖ, ὅπου

πρῶτος μπῆκε ὁ ληστής».

Ὑπάρχουν φτωχοὶ, ποὺ δὲν φοβοῦνται τὸ θάνατο, ἀλλὰ τὸν συναντοῦν εἰρηνικά, ὅπως ὁ Συμεὼν ὁ Θεοδόχος, ποὺ ἔψαλλε τὴν ὠδή· «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ*».

Τί εἴδους εἰρήνη ὑπῆρχε στὴν ψυχὴ τοῦ δικαίου Συμεών, μποροῦν νὰ τὸ καταλάβουν μόνο ὅσοι ἀπέκτησαν τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ τουλάχιστον τὴ δοκίμασαν. Γι᾽ αὐτὴν τὴν εἰρήνη ἔλεγε ὁ Κύριος στοὺς μαθητές Του· «*Εἰρήνην τὴν Ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν*». Ὅποιος ἔχει αὐτὴ τὴν εἰρήνη, πορεύεται εἰρηνικὰ στὴν αἰώνια ζωὴ λέγοντας·

«Δόξα σοι, Κύριε, γιατὶ τώρα ἔρχομαι σὲ σένα καὶ θὰ βλέπω αἰώνια μὲ εἰρήνη καὶ ἀγάπη τὸ πρόσωπό σου. Τὸ ἱλαρό, πράο βλέμμα σου αἰχμαλώτισε τὴν ψυχή μου καὶ αὐτὴ «ἐκλείπει» γιὰ σένα».

Πρέπει νὰ συμβουλεύουμε τὸν ἀδελφὸ μὲ πραότητα καὶ ἀγάπη. Ἡ εἰρήνη χάνεται, ἂν ἡ ψυχὴ εἶναι ματαιόδοξη ἢ ὑπεροπτικὴ ἀπέναντι στὸν ἀδελφὸ ἢ ἂν κρίνει ἢ νουθετεῖ κάποιον χωρὶς πραότητα καὶ ἀγάπη. Ἂν τρῶμε πολὺ ἢ προσευχόμαστε μὲ ῥαθυμία ἢ μισοῦμε τὸν ἀδελφό, μὲ ὅλα αὐτὰ σκοτίζεται ὁ νοῦς καὶ χάνεται ἡ εἰρήνη καὶ ἡ παῤῥησία πρὸς τὸν Θεό.

Ἂν ὅμως συνηθίσουμε νὰ προσευχόμαστε θερμὰ γιὰ τοὺς ἐχθρούς μας καὶ νὰ τοὺς ἀγαποῦμε, θὰ παραμείνει γιὰ πάντα ἡ εἰρήνη στὶς καρδιές μας.

Δὲν μπορεῖ ἡ ψυχὴ νὰ ἔχει εἰρήνη, ἂν δὲν μελετᾶ ἡμέρα καὶ νύχτα τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ. Γιατὶ αὐτὸς ὁ νόμος γράφθηκε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πηγαίνει ἀπὸ τὴν Γραφὴ στὴν ψυχή. Καὶ ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται γλυκύτητα καὶ εὐχαρίστηση γι᾽ αὐτὸ καὶ δὲν θέλει πιὰ ν᾽ ἀγαπᾶ τὰ ἐπίγεια, γιατὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὰ ἐπίγεια ἐρημώνει τὸ νοῦ. Ἡ ψυχὴ τότε κυριεύεται ἀπὸ ἀθυμία, ἀγριεύει καὶ παύει νὰ προσεύχεται. **Καὶ ὁ ἐχθρός, βλέποντας ὅτι ἡ ψυχὴ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, τὴν σαλεύει καὶ εὔκολα συγχύζει τὸ νοῦ μὲ διάφορους ἄτακτους λογισμούς**, καὶ ἔτσι περνᾶ ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βλέπει καθαρὰ τὸν Κύριο.

Ὅ**ποιος ἔχει μέσα του τὴν εἰρήνη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκορπίζει εἰρήνη καὶ στοὺς ἄλλους. Ὅποιος ὅμως ἔχει μέσα του πονηρὸ πνεῦμα, σκορπᾶ καὶ στοὺς ἄλλους τὸ κακό.**

Ἐρώτηση· Πῶς μπορεῖ νὰ διατηρεῖ τὴν εἰρήνη ὁ προϊστάμενος, ἂν ἔχει ἀνθρώπους ἀνυπότακτους;

Ἀπάντηση· Εἶναι δύσκολο καὶ θλιβερὸ γι᾽ αὐτόν, ἂν οἱ ὑφιστάμενοι δὲν πειθαρχοῦν. Γιὰ νὰ διατηρεῖ ὅμως ὁ προϊστάμενος τὴν εἰρήνη, πρέπει νὰ θυμᾶται ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀνυπότακτοι, ἐντούτοις ὁ Κύριος τοὺς ἀγαπᾶ καὶ πέθανε «ἐν ὠδίναις» γιὰ τὴ σωτηρία τους. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσεύχεται ἐκτενῶς γι᾽ αὐτούς, καὶ τότε ὁ Κύριος θὰ δώσει στὸν προσευχόμενο θερμὴ προσευχὴ καὶ θὰ γνωρίσει μὲ τὴν πείρα του ὅτι ὁ νοῦς τοῦ προσευχομένου ἔχει παῤῥησία καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, καὶ παρόλο ποὺ εἶναι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός, ὁ Κύριος θὰ τὸν ἀξιώσει νὰ γευθεῖ τοὺς καρποὺς τῆς προσευχῆς. Καὶ ἂν ὁ προϊστάμενος συνηθίσει νὰ προσεύχεται μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ τοὺς ὑποτακτικούς του, τότε θὰ ἔχει στὴν ψυχή του βαθιὰ εἰρήνη καὶ ἀγάπη.

Ἐρώτηση· Πῶς μπορεῖ νὰ διατηρήσει τὴν εἰρήνη τῆς ψυχῆς ὁ ὑποτακτικός, ποὺ ἔχει προϊστάμενο θυμώδη καὶ κακό;

Ἀπάντηση· Ὁ θυμώδης ἄνθρωπος ὑποφέρει ὁ ἴδιος μεγάλο μαρτύριο ἀπὸ πονηρὸ πνεῦμα, ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφάνειάς του. Ὁ ὑφιστάμενος, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι, πρέπει νὰ τὸ καταλαβαίνει καὶ νὰ προσεύχεται γιὰ τὸν ψυχικὰ ἄῤῥωστο προϊστάμενό του, καὶ τότε ὁ Κύριος, βλέποντας τὴν ὑπομονή του, θὰ τοῦ δώσει ἄφεση ἁμαρτιῶν καὶ ἀδιάλειπτη προσευχή. Εἶναι μεγάλο ἔργο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ προσεύχεται κάποιος γι᾽ αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀδικοῦν καὶ τὸν προσβάλλουν. Ἐξαιτίας αὐτοῦ θὰ τοῦ δώσει ὁ Κύριος τὴ χάρη καὶ θὰ γνωρίσει μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὸν Κύριο. Καὶ τότε, γιὰ χάρη τοῦ Κυρίου, θὰ ὑπομείνει μὲ χαρὰ ὅλες τὶς θλίψεις, καὶ θὰ τοῦ δώσει ὁ Κύριος ἀγάπη γιὰ ὅλον τὸν κόσμο, καὶ θὰ ἐπιθυμεῖ ὁλόψυχα τὸ καλὸ γιὰ ὅλους καὶ θὰ προσεύχεται γιὰ ὅλους ὅπως γιὰ τὴν ἴδια τὴν ψυχή του.

Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ ἀγαποῦμε τοὺς ἐχθρούς, καὶ ὅποιος ἀγαπᾶ τοὺς ἐχθροὺς ἐξομοιώνεται μὲ τὸν Κύριο. Ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἐχθροὺς δὲν εἶναι δυνατὴ παρὰ μόνο μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γι᾽ αὐτό, μόλις σὲ προσβάλει κάποιος, προσευχήσου γι᾽ αὐτὸν στὸν Θεὸ κι ἔτσι θὰ διατηρήσεις τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ στὴν ψυχή σου.

Ὅποιος ὅμως γογγύζει καὶ κατηγορεῖ τὸν προϊστάμενό του, αὐτὸς ὁ ἴδιος θὰ γίνει ἐξίσου ὀργίλος, καὶ θὰ ἐκπληρωθεῖ στὸ πρόσωπό του ὁ λόγος τοῦ προφήτη Δαβίδ· «*Μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις*» (Ψαλμ. ιζ΄ 27).

Ἔτσι, εἶναι δύσκολο καὶ γιὰ τὸν ὑφιστάμενο νὰ διατηρεῖ τὴν εἰρήνη, ἂν ἔχει προϊστάμενο μὲ κακὸ χαρακτήρα. Εἶναι βαρὺς σταυρὸς γιὰ τὸν ὑφιστάμενο νὰ ζεῖ κοντὰ σὲ τέτοιον προϊστάμενο. Ὀφείλει ὅμως νὰ προσεύχεται γι᾽ αὐτόν, καὶ τότε θὰ διατηρεῖ τὴν εἰρήνη τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.**Ἂν κάποιος εἶναι προϊστάμενος**

καὶ ἀναγκαστεῖ νὰ δικάσει ἕναν ἄλλο γιὰ κάποιο παράπτωμα, πρέπει νὰ παρακαλεῖ τὸν Κύριο νὰ τοῦ δώσει συμπάσχουσα καρδιά, τὴν ὁποία ἀγαπᾶ ὁ Κύριος, καὶ τότε θὰ κρίνει σωστά. Ἂν ὅμως κρίνει λαμβάνοντας ὑπόψη μόνο τὰ ἔργα τοῦ ὑποδίκου, τότε θὰ πέσει σὲ λάθη καὶ δὲν θὰ εἶναι εὐάρεστος στὸν Κύριο.

Πρέπει νὰ κρίνουμε μὲ σκοπὸ τὴ διόρθωση τοῦ ἀνθρώπου. Γι᾽ αὐτό, ὅποιος δικάζει, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπονεῖ κάθε ψυχή, κάθε πλάσμα καὶ κτίσμα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἔχει καθαρὴ συνείδηση σὲ ὅλες τὶς πτυχὲς τῆς ζωῆς του, καὶ τότε θὰ βρεῖ βαθιὰ εἰρήνη στὴν ψυχὴ καὶ τὸ νοῦ. Ἂς ζοῦμε μὲ εἰρήνη καὶ ἀγάπη, γιατὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα φανερώνεται στὴν ἀγάπη. Ἔτσι λέει ἡ Γραφὴ καὶ ἀποδεικνύει ἡ πείρα.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχουμε εἰρήνη στὴν ψυχή, ἂν δὲν παρακαλοῦμε μὲ ὅλη μας τὴ δύναμη τὸν Κύριο ν᾽ ἀγαποῦμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος γνώριζε ὅτι ἂν δὲν ἀγαποῦμε τοὺς ἐχθρούς, δὲν θὰ ἔχουμε εἰρήνη στὴν ψυχή, καὶ γι᾽ αὐτὸ μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολή· «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν». Ἂν δὲν ἀγαποῦμε τοὺς ἐχθρούς, τότε μόνο κατὰ διαστήματα ἡ ψυχή θὰ εἶναι κάπως εἰρηνική, ἐνῶ ἂν ἀγαποῦμε τοὺς ἐχθρούς, τότε ἡ εἰρήνη θὰ παραμένει στὴν ψυχὴ ἡμέρα καὶ νύχτα.

Διατήρησε στὴν ψυχή σου τὴν εἰρήνη τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιὰ νὰ μὴν τὴ στερηθεῖς γιὰ ἀσήμαντα πράγματα. **Ἂν δώσεις εἰρήνη στὸν ἀδελφό σου, ὁ Κύριος θὰ σοῦ δώσει ἀσυγκρίτως περισσότερη. Ἂν ὅμως προσβάλεις τὸν ἀδελφό, θὰ ἔλθει ἀναπόφευκτα ἡ θλίψη στὴν ψυχή σου.**

Ἂν σοῦ ἔρθει σαρκικὸς λογισμός, διῶξε τον ἀμέσως καὶ θὰ διαφυλάξεις τὴν εἰρήνη τῆς ψυχῆς. Ἂν ὅμως τὸν δεχθεῖς, ἡ ψυχὴ θὰ χάσει τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ δὲν θὰ ἔχεις πιὰ παῤῥησία στὴν προσευχή.

Ἂν κόψεις τὸ θέλημά σου, νίκησες τὸν ἐχθρὸ καὶ θὰ πάρεις ὡς ἔπαθλο τὴν εἰρήνη τῆς ψυχῆς. Ἂν ὅμως κάνεις τὸ θέλημά σου, νικήθηκες ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ καὶ ἡ ἀθυμία θὰ τυραννεῖ τὴν ψυχή σου.

Ὅποιος ἔχει τὸ πάθος τῆς φιλοκτημοσύνης, δὲν μπορεῖ ν᾽ ἀγαπᾶ τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον. Ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι δεμένα ἀπὸ τὸν πλοῦτο καὶ δὲν ἔχει πνεῦμα μετάνοιας καὶ συντριβῆς. Γι᾽ αὐτὸ ἡ ψυχή του δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίζει τὴ γλυκύτητα τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ.

Ψυχὴ ποὺ γνώρισε τὸν Χριστό, θέλει νὰ Τὸν βλέπει πάντα μέσα της. Αὐτὸς ἔρχεται ἤρεμα στὴν ψυχὴ καὶ τῆς δίνει εἰρήνη καὶ τὴ βεβαιώνει χωρὶς λόγια γιὰ τὴ σωτηρία.

Ἂν γνώριζαν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ κυβερνῆτες τῶν λαῶν τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,

δὲν θὰ ἔκαναν ποτὲ πόλεμο. Ὁ πόλεμος προέρχεται ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ὁ Κύριος μᾶς δημιούργησε κατὰ τὴν ἀγάπη Του καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ ζοῦμε μὲ ἀγάπη.

Ἂν οἱ ἄρχοντες τηροῦσαν τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ ὑπήκοοι ὑπάκουαν μὲ ταπείνωση, θὰ ὑπῆρχε μεγάλη εἰρήνη καὶ ἀγαλλίαση πάνω στὴ γῆ. Ἐξαιτίας ὅμως τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς ἀνυπακοῆς τῶν ὑπερηφάνων ὑποφέρει ὅλη ἡ οἰκουμένη.
«Σὲ παρακαλῶ, Ἐλεήμων Κύριε, δῶσε σὲ ὅλον τὸ λαό σου, ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, νὰ σὲ γνωρίσουν, νὰ μάθουν ὅτι εἶσαι ἀγαθὸς καὶ γεμάτος εὐσπλαγχνία. Γιατὶ ἔτσι θὰ ἀπολαύσουν ὅλοι τὴν εἰρήνη σου καὶ θὰ δοῦν τὸ Φῶς τοῦ Προσώπου σου».
Τὸ βλέμμα σου, ἱλαρὸ καὶ πράο, αἰχμαλωτίζει τὴν ψυχή.

(Πηγή: nektarios.gr*)*